

Nr 169.

Av herr **Molin** i Dombäcksmark **m. fl.**, om skrivelse till Kungl.

Maj:t angående rätt till en fri resa till och från hemorten för till tjänstgöring inkallade värnpliktige.

I en vid innevarande års riksdag väckt motion, nr 91, i andra kammaren, hemställa herrar Henrikson och Elisson, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, det Kungl. Maj:t ville medgiva de värnpliktige, som enligt 28 § värnpliktslagen äro inkallade eller under den pågående krisen komma att bliva inkallade till tjänstgöring, rätt under varje inkallelse till en gratisresa per järnväg eller ångbåt till och från hemorten. Motionen i fråga har för förberedande behandling hänvisats till andra kammarens fjärde tillfälliga utskott.

Då vi anse, att motionärernas yrkande är allt för snävt tilltaget, enär enligt detsamma endast de enligt 28 § värnpliktslagen inkallade värnpliktige skulle få komma i åtnjutande av förmånen att få en gratisresa till och från hemorten, hava vi, för att möjliggöra att frågan om värnpliktiges gratisresor må få tagas i omprövning i hela dess vidd, ej kunnat underlåta att utvidga yrkandet om fria resor till såväl värnpliktige, som genomgå rekrytutbildning och repetitionsövningar som ock i tjänstgöring enligt värnpliktslagen inkallade eller annorledes mobiliserade landstormsmän.

Vid 1912 års riksdag beslöt andra kammaren på hemställan av dess tredje tillfälliga utskott för sin del att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes utreda, huruvida och i vad mån fria järvägsresor till hemorten kunde beredas i tjänstgöring inkallad värnpliktig, samt därefter till riksdagen inkomma med förslag i ärendet. Då första kammaren ej biträdde beslutet, förföll frågan.

Då det synes oss vara av vikt, att denna frågas lösning ej fördröjes genom en måhända långsam utredning av beskaffenhet, som angives i andra kammarens förenämnda beslut, och då för övrigt en utredning i detta ämne aldrig kan åstadkomma några exakta siffror eller hållpunkter för bedömande av frågans ekonomiska konsekvenser, tillåta vi oss i anslutning till den tankegång, som funnit uttryck i såväl andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 1 vid 1912 års riksdag som ock i motiveringen till herrarnas Henriksons och Elissons motion nr 91 vid innevarande års riksdag, (med anhållan tillika, att förevarande motion måtte remitteras till andra kammarens fjärde tillfälliga utskott, dit åberopade motion, nr 91, förut remitterats), härmed yrka,

att andra kammaren för sin del beslutar, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, det Kungl. Maj:t ville medgiva såväl värnpliktige som landstormsmän, vilka antingen fullgöra sin värnplikt enligt värnpliktslagens bestämmelser eller jämlikt gällande författningar mobiliserats, rätt under varje inkallelse till en gratisresa per järnväg eller ångbåt till och från hemorten.

Stockholm den 5 februari 1915.

Emil Molin,
Dombäcksmark.

A. J. Andersson.

Algot Törnkvist.

Gust. Eklund,
Gällersta.